

KORTE MEDEDELINGEN

Waarneming van een Kleine Zilverreiger (*Egretta garzetta*).

Op Zaterdag 14 juli 1956 werd door DRAAIJER, OUWENEEL, STUBBE en mij, en later ook door VAN DER BEEK en KAMMAN, aan de oostzijde van Roozenburg in de omgeving van de Welplaat, een kleine Zilverreiger (*Egretta garzetta*) waargenomen.

Er bevindt zich daar een weiland, waarop de omliggende spuitvelden zijn afgevoeid, waardoor een ondiepe plas is ontstaan; middenin bevindt zich een klein eiland; de plas wordt doorsneden door enkele oude rietkragen. Aan de zijde van de Oude Maas zijn de Welplaat en Roozenburg door twee dammen verbonden; er ligt hiertussen aan de Roozenburgse kant een strand.

De vogel werd door ons op ± 100 m afstand gezien en herkend; wij konden hem daarna tot ± 20 m afstand naderen en hem in het geheel gedurende de gehele middag, later weer op enigszins grotere afstanden (± 60 m), waarnemen.

OUWENEEL zag de vogel op 3 Augustus; 4 Augustus werd hij gezien door VAN DER BEEK, DRAAIJER, KAMMAN, OUWENEEL, 5 Augustus door DRAAIJER Sr. en Jr., VAN DER BEEK, DRAAIJER, OUWENEEL en TAAPKEN zagen de vogel op 7 Augustus op dezelfde plaats; de laatste maal werd hij op 17 Augustus aldaar gezien door VAN DER BEEK.

Gezien onze waarneming van een Amerikaanse Kleine Zilverreiger (*Leucophoyx (Egretta) thula*) op „de Beer”, najaar 1955, — waarschijnlijk een uit een dierentransport ontsnapt exemplaar —, werd de thans waargenomen *Egretta garzetta* in de eerste plaats met deze Amerikaan vergeleken, teneinde vast te stellen, of wij hier niet met een soortgelijk exemplaar te doen hadden — wellicht immers hetzelfde of althans ook een ontsnapte vogel —, waardoor vanzelfsprekend het karakter van de nieuwe waarneming geheel anders zou worden.

De *Leucophoyx (Egretta) thula* heeft echter een gele snavelwortel; het thans waargenomen exemplaar had een duidelijke zwarte snavelwortel. Bij de Amerikaan waren de tenen (tot en met het gewicht dat de overgang vormt naar het loopbeen) eigeel; bij de *Egretta garzetta* zijn de poten echter zwart; de tenen lichter geel (dit was in de vlucht, op kortere afstanden, duidelijk zichtbaar). Voorts vielen de kop- en rugsiervenoren nu en dan op.

Op het moment van onze aankomst was de Kleine Zilverreiger aan het vissen in gezelschap van enkele Blauwe Reigers. Hij neemt enkele rustige stappen; wanneer hij zijn prooi voldoende heeft benaderd,

volgt een snelle beweging van de kop. (Hierin vertoonde hij treffende overeenkomst met de Amerikaanse.) Opvallend was, dat deze *Egretta garzetta* aanmerkelijk schuwer was dan de Amerikaanse; deze laatste kon tot 10 m worden benaderd.

In de vlucht viel op, dat de vleugelslag aanmerkelijk sneller was dan die van de Blauwe Reiger, wat met de geringere grootte van de Kleine Zilverreiger uiteraard overeenkomt. De vleugels staan eveneens hol en maken een ronde indruk.

Een enkele maal viel de Kleine Zilverreiger in, evenals een Blauwe Reiger dit wel doet, nl. snel en „onbesuisd” zwenkend.

31 Augustus 1956 werd dit terrein weer bezocht, doch de Kleine Zilverreiger was verdwenen.

B. VAN DER VELDEN

Ruiende Grauwe Ganzen in de Biesbosch.

In de zomer van 1955 ving jachtopziener LIPS in de biezenhorzen langs de zuidelijke oever van het Hollands Diep tussen Rode Vaart en Klundert 3 Grauwe Ganzen in slagpenrui, die hij bij zijn tamme lokganzen zette. Toen de slagpennen weer waren uitgegroeid hergaf hij ze de vrijheid. Volgens LIPS komt het hier regelmatig voor, dat enkele ruiende Grauwe Ganzen worden aangetroffen. Hij neemt aan dat dit aangeschoten vogels zijn, hetgeen mij ook aannemelijk lijkt. Stellig is dit het geval geweest bij een Kolgans, die ik op 6 juli 1947 in de Biesbosch zag en die niet kon vliegen.

T. LEBRET

Bastaard tussen Keep en Vink.

Op de vinkenbaan van het Vogeltrekstation te Wassenaar werd op 10 oct. 1955 een vogel gevangen, die het midden hield tussen een Keep en een Vink. Aan het ontbreken van mannelijke kenmerken, het vleugelpatroon en de vorm van de staartpennen bleek dat het een jong ♀ was. Men houde hiermee rekening bij het lezen van de beschrijving.

De vogel leek op een Keep in de volgende opzichten: typisch nekpatroon van 2 donkere lengtestrepen met een witte vlek ertussen, grijze oorveren, oranje borst en keel, donkerbruine vleugeldekveren met oranje randen, geruide slagpendekveren met oranje zoom, 3e, 4e en 5e slagpen met een versmalling aan de buitenvlag (bij de Vink is ook de 6e slagpen versmald).

Op een Vink wezen echter de groene stuit, de effen bruine kleur van snavel en poten, en het ontbreken van een donkerbruine knevelstreep.

De groene stuit bleek bij nader inzien te bestaan uit typisch twee-